

ficerer. Nej, det er rigtigt, men den radikale Regering var heller ikke i alle Henseender fuldkommen, den havde ogsaa sine Fejl, og her have vi en af dem. Men det har dog glædet mig, at den Mand, som stod i Spidsen for den radikale Regering i Fjor, det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle), i Aar har erkendt, at det er rigtigt, at Officererne bør fjernes fra denne Route, og har udtalt sin Sympati for denne Sag.

Med Hensyn til Snekastningen udtalte den højtærede Minister, at Staten bør være en kulant Arbejdsgiver. Jeg vil haabe, at det ikke er et tomt Ord, men at det maa blive vist i Gerning. Den højtærede Minister sagde, at Statsbanerne ikke havde vist sig karrige overfor de Folk, der skulde udføre Snekastning. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at der foreligger Eksempel paa, at Statsbanerne under Togstandsning foranlediget af Snefald have budt en Timeløn af 25 Øre, og at man er begyndt med en Strejke, en Arbejdsnedlæggelse, men at det saa senere har vist sig, at Statsbanerne have været nødte til at bøje sig og gaa ind paa de rimelige Fordringer, som bleve stillede fra Arbejdernes Side. Jeg kan ikke se, hvorfor der skulde være noget i Vejen for her at fastsætte en Minimaltimeløn. Det have vi saa mange andre Steder paa vort Budget, hvor vi herinde fra have fastsat en Normaltimeløn for Arbejde af lignende Beskaffenhed som dette.

Med Hensyn til den tarifmæssige Betaling for Udførelse af Uniformarbejde mente den højtærede Minister, at selv om en saadan Bestemmelse indsattes i Licitationstilbudet, savnede Administrationen Midler til at føre den nødvendige Kontrol i saa Henseende. Det tror jeg ikke er Tilfældet. Hvis man indsætter en saadan Bestemmelse i Licitationsbetingelserne, skulde de paagældende Arbejdere nok selv sørge for, at Arbejdet bliver udført for den Betaling, der er fastsat som almindelig mellem Arbejderne og deres Arbejdsgiver. Men det glæder mig at høre, at den højtærede Minister sagde, at han vilde være aarvaagen overfor dette Forhold og passe paa, at Staten ikke kom til at benytte de Smudskonkurrer, som have tilbudt at lave Arbejde for den. Jeg vilde sætte megen Pris paa, at Staten ved sit Arbejde vil undlade at bidrage til at slæbe saa mange Russere og Polakker her ind i Landet. Lad Guds- ejerne være alene om at have Æren for det.

Overfor det lille Spørgsmaal om at give 14 Dages Ferie til Remisearbejderne stillede Ministeren sig meget velvilligt, forekommer det mig, men mente, at det

saa vilde være nødvendigt at give en Bevilling paa 10,000 Kr. Jeg vil haabe, at man, naar denne Sag igen bringes frem i Finansudvalget mellem anden og tredie Behandling, vil komme til et Resultat som det, der er ønsket fra disse Arbejderen Side. Deres Krav synes jeg er meget berettiget. Naar det viser sig, at de i Forvejen kun have 26 almindelige Fridage om Aaret, altsaa fri en Gang hver 14de Dag, er det rimeligt synes jeg at indrømme dem lidt mere Frihed og give dem de 7 Ekstraferiedage, de have ansøgt om.

Med Hensyn til vort Ændringsforslag om Ombygning og Udvidelse af Taastrup Station udtalte den højtærede Minister, at det skulde være ham kært at kunne gaa ind paa dette Forslag, men desværre saa han sig ikke i Stand dertil. Jeg synes, det er en Pligt for Ministeren at gaa ind paa dette Forslag, fordi der er givet et bestemt Løfte fra den daværende Trafikminister i 1909, og et saadant Løfte bør holdes. Befolkningen derude har med stor Berettigelse ventet, at Forslaget var kommet frem paa Finansloven allerede i Fjor, og det er dem derfor en Skuffelse at se, at denne Sag atter skal udsættes. Nu siger den højtærede Minister til sin Undskyldning, at det er vor ulykkelige finansielle Stilling, der er Skyld deri, og ikke andet. Det er jo en sørgelig Kendsgerning, som mere og mere maa gaa op for os alle, at det er den ulykkelige Bortødslen af Penge i militære Øjemed, som lægger sin knugende og lammande Haand paa snart alt muligt i dette Land.

Det sidste Spørgsmaal, jeg vil berøre, er Spørgsmaalet om Lokomotivbygning. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa denne Sag. Vi have nu faaet en Udtalelse fra den højtærede Minister om, at han stiller sig meget velvilligt overfor den og meget gerne vilde se, at Lokomotiver kunde bygges paa private Værksteder her i Landet. Endvidere have vi faaet Tilsagn om, at det Forslag, som er indkommet fra et privat Firma her i Landet, vil blive fremlagt for Finansudvalget, og da vilde der være Lejlighed til nærmere at drøfte denne Sag og muligt at naa til en Afgørelse ved Finanslovens tredie Behandling.

Ordføreren (P. T. Nielsen): Det ærede Medlem fra Slagelse (H. Neergaard) gjorde Finansudvalget medansvarlig med Hensyn til Arkitekt Clemmensens Afskedigelse, og det skal det ærede Medlem fra Slagelse have Lov til at gøre. For hele Sagens Forløb bærer Finansudvalget Medansvaret, og jeg